

Interview met Pamela Smits

We spelen samen **Haydn's eerste celloconcert** en het nieuwe 'Shadows Fade' van Heather Pinkham, twee compleet verschillende stukken. Hoe kijk jij naar dit programma? "Voor mij is dit eigenlijk een droomprogramma, om met van alles tegelijk bezig te zijn. Een van mijn favoriete aspecten van musicus zijn is de ontzettende veelzijdigheid en afwisseling. Via verschillende muziekstijlen verplaats je je in allerlei werelden, en dat is echt magisch. Haydn in C vind ik misschien wel één van de mooiste celloconcerten ooit. Wat mij het meest aanspreekt is de ongelooflijke humor: het stuk zit vol met kleine grapjes van Haydn. De echte uitdaging zit hem erin om het sprankelend, met veel vertelkracht te kunnen spelen. Het is ongelooflijk lyrisch en tegelijk heel virtuoos. Een geweldig stuk, ook om met een jeugdorkest te spelen, want jullie hebben nog de verwondering en het enthousiasme van een 'jonge hond', om het zo maar te zeggen, en dat heeft het stuk nodig."

En dan '**Shadows Fade**' van Pinkham, daar zit wel een leuk verhaal achter. "Carel en ik hadden bedacht om Haydn te combineren met een hedendaags stuk. Daarbij was ik ook gevraagd om bij de Mozartkring te spelen. Toen moest er natuurlijk nog wel een linkje komen tussen dat hedendaagse stuk en Mozart. Het stuk van Heather is dan ook geschreven op het thema uit Mozarts 'Lacrimosa'. Ik vind het een ontzettend tof stuk, en super leuk dat het speciaal voor mij is geschreven. Ik heb met Heather samengewerkt om te onderzoeken wat ze met de muziek bedoelt en aan te geven wat wel en niet goed werkt op de cello. Componisten moeten vooral schrijven wat ze willen schrijven, en aan de hand van wat Heather met de muziek wil uitdrukken heb ik suggesties gedaan. Het stuk begint met Mozart's 'Lacrimosa', dat letterlijk 'betraand' betekent. Als jullie inzetten word ik echt verplaatst naar een soort thrillermovie waar elk moment iets engs kan gebeuren. De cellopartij is heel verhalend geschreven. Op het eind hoor ik dat de componist Amerikaans is: de bedrukte sfeer maakt plaats voor hoop, en ik hoor sterke invloeden van Aaron Copland en Philip Glass terug. Het stuk vraagt om een heel ander soort techniek dan Haydn, en dat maakt het concert uitdagend, maar tegelijk ook juist zo leuk voor mij."

Hoe is het voor jou om met het **NJSO samen te werken**? "Ik vind het fantastisch om dit met een jeugdorkest te doen, stiekem zelfs nog wel leuker dan met een beroepsorkest. Met jonge mensen bezig zijn en elkaar inspireren is waar mijn hart zeker ook ligt. Hoe druk ik het ook heb, ik probeer altijd tijd vrij te maken voor jonge mensen, om hen te kunnen inspireren. Ik geef dan ook al les sinds ik 16 ben. En jullie inspireren mij ook met jullie open instelling van verwondering